

Justitieutskottets betänkande 2025/26:JuU32

Stärkt säkerhet vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till ändringar i ordningslagen och polislagen. Förslagen syftar till att skapa säkra förutsättningar för enskilda att använda sin mötesfrihet och demonstrationsfrihet. De innebär bl.a. följande:

- Polismyndigheten ges tydligare befogenheter att ändra tid eller plats för en allmän sammankomst.
- Polismyndigheten får en möjlighet att i vissa fall förbjuda att en allmän sammankomst hålls på en viss tid eller plats i stället för att förbjuda den helt.
- En allmän sammankomst och offentlig tillställning ska kunna ställas in med hänsyn till säkerheten för människors liv eller hälsa.
- Polismyndigheten får utökade befogenheter att ingripa mot enskilda som stör ordningen och inte rättar sig efter beslut.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2026.

Utskottet anser att riksdagen bör avslå motionsyrkandena.

Behandlade förslag

Proposition 2025/26:133 Stärkt säkerhet vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar.

Två yrkanden i en följdmotion.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Utskottets överväganden	5
Stärkt säkerhet vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar	5
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	12
Propositionen	12
Följdmotionen	12
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	13

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Stärkt säkerhet vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i polislagen (1984:387),
2. lag om ändring i ordningslagen (1993:1617).

Därmed bifaller riksdagen proposition 2025/26:133 punkterna 1 och 2 samt avslår motion

2025/26:3941 av Lorena Delgado Varas och Daniel Riazat (båda -) yrkandena 1 och 2.

Stockholm den 7 maj 2026

På justitieutskottets vägnar

Henrik Vinge

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Henrik Vinge (SD), Teresa Carvalho (S), Mikael Damsgaard (M), Heléne Björklund (S), Pontus Andersson Garpvall (SD), Petter Löberg (S), Charlotte Nordström (M), Adam Marttinen (SD), Mattias Vepsä (S), Gudrun Nordborg (V), Torsten Elofsson (KD), Mats Hellhoff (SD), Ulrika Westerlund (MP), Martin Melin (L), Sanna Backeskog (S), Ludvig Ceimertz (M) och Daniel Bäckström (C).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet proposition 2025/26:133 Stärkt säkerhet vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar. I propositionen finns en redogörelse för ärendets beredning fram till regeringens beslut om propositionen.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2. En följdmotion med två yrkanden har väckts med anledning av propositionen. Förslagen i motionen finns i bilaga 1.

Utskottets överväganden

Stärkt säkerhet vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till ändringar i ordningslagen och polislagen som syftar till att stärka säkerheten vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar. Därmed avslår riksdagen motionsyrkanden om avslag på propositionen och om ett stärkt faktiskt skydd för demonstranter.

Gällande rätt

Mötesfriheten och demonstrationsfriheten

I Sverige är var och en gentemot det allmänna tillförsäkrad mötesfrihet och demonstrationsfrihet (2 kap. 1 § regeringsformen). En begränsning i dessa friheter får göras om det är nödvändigt med hänsyn till ordning och säkerhet vid sammankomsten eller demonstrationen, till trafiken, till rikets säkerhet eller för att motverka farsot. En begränsning får endast göras för att tillgodose ändamål som är godtagbara i ett demokratiskt samhälle. Vidare får en begränsning inte gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som har föranlett den och inte heller sträcka sig så långt att den utgör ett hot mot den fria åsiktsbildningen. En begränsning får inte heller göras enbart på grund av politisk, religiös, kulturell eller annan sådan åskådning (2 kap. 21 och 24 §§ regeringsformen).

Allmänna sammankomster och offentliga tillställningar

I ordningslagen (1993:1617) finns begränsningar av mötesfriheten och demonstrationsfriheten genom regleringen av allmänna sammankomster. Med allmän sammankomst avses bl.a. sammankomster som utgör demonstrationer eller som annars hålls för överläggning, opinionsyttring eller upplysning i allmän eller enskild angelägenhet (2 kap. 1 § första stycket ordningslagen).

Till skillnad från regeringsformens bestämmelser om mötesfrihet och demonstrationsfrihet, omfattar ordningslagen endast sådana sammankomster som är allmänna. För att en sammankomst ska anses vara allmän krävs det att den anordnas för allmänheten eller att allmänheten har tillträde till den eller att sammankomsten med hänsyn till de villkor som gäller för tillträde till den bör anses jämställd med en sådan sammankomst (2 kap. 1 § andra stycket ordningslagen).

Ordningslagen omfattar även offentliga tillställningar. Med en offentlig tillställning avses tävlingar och uppvisningar i sport, idrott och flygning, dans-tillställningar, tivolinöjen och festtåg, marknader och mässor, samt andra tillställningar som inte är att anse som allmänna sammankomster eller cirkusföreställningar (2 kap. 3 § första stycket ordningslagen).

Det som skiljer en offentlig tillställning från en allmän sammankomst är att syftet med evenemanget inte har någon tydlig koppling till utövandet av mötesfriheten eller demonstrationsfriheten.

Tillstånd

Allmänna sammankomster och offentliga tillställningar får som huvudregel inte anordnas på offentliga platser utan tillstånd (2 kap. 4 § ordningslagen). Tillståndskravet syftar till att Polismyndigheten ska kunna ha kontroll för att förhindra konflikter och att allmänheten inte ska störas i onödan. Det syftar alltså inte till att staten ska bestämma vilka som ska få utöva mötesfrihet och demonstrationsfrihet (prop. 1992/93:210 s. 73 f.).

En ansökan om tillstånd ska göras till Polismyndigheten. Ansökan ska bl.a. innehålla uppgifter om anordnaren och tiden för sammankomsten (2 kap. 6 och 7 §§ ordningslagen).

Polismyndigheten får vägra tillstånd om det är nödvändigt med hänsyn till ordningen eller säkerheten vid sammankomsten, eller som en direkt följd av den, i dess omedelbara omgivning eller med hänsyn till trafiken eller för att motverka epidemi (2 kap. 10 § ordningslagen). Vid prövningen av tillståndet får Polismyndigheten endast i undantagsfall beakta innehållet i det budskap som ska föras fram vid sammankomsten.

Utgångspunkten är att det är den som anordnar en allmän sammankomst eller offentlig tillställning som svarar för att det råder god ordning. Polismyndigheten får dock meddela de villkor som behövs för att upprätthålla ordning och säkerhet, s.k. ordningsföreskrifter (2 kap. 16 § ordningslagen).

Ställa in och upplösa allmänna sammankomster

Polismyndigheten får ställa in eller upplösa en allmän sammankomst eller offentlig tillställning som bl.a. hålls i strid med ett avslagsbeslut på ansökan om tillstånd eller trots att myndigheten har förbjudit den, t.ex. på grund av att det vid en tidigare sammankomst av samma slag har uppkommit svårare oordning (2 kap. 22 § ordningslagen).

Vid sidan av dessa mer formella grunder får en allmän sammankomst upplösas om det uppkommer svårare oordning vid själva sammankomsten eller, som en direkt följd av den, i dess omedelbara omgivning eller om sammankomsten medför avsevärd fara för de närvarande eller allvarlig störning av trafiken (2 kap. 23 § ordningslagen).

En allmän sammankomst eller offentlig tillställning får endast upplösas om mindre ingripande åtgärder har visat sig vara otillräckliga för att hindra fortsatt

lagstridigt handlande, återställa ordningen, skydda de närvarande eller begränsa störningen av trafiken (2 kap. 24 § ordningslagen).

Har Polismyndigheten beslutat att ställa in eller upplösa en allmän sammankomst eller offentlig tillställning, får polisen avvisa eller avlägsna deltagare och åskådare om det behövs för att syftet med beslutet ska uppnås (13 b § polislagen [1984:387]).

Förnyandeförbud

Som nämns ovan kan Polismyndigheten förbjuda att det hålls en allmän sammankomst, om det vid en tidigare allmän sammankomst av samma slag har uppkommit svårare oordning vid själva sammankomsten, s.k. förnyandeförbud (2 kap. 25 § första stycket ordningslagen).

En förutsättning för ett förnyandeförbud är alltså att omständigheterna vid en tidigare sammankomst har varit sådana att sammankomsten upplöstes eller hade kunnat upplösas med stöd av 2 kap. 23 § ordningslagen. Om så är fallet ska Polismyndigheten inför ett förnyandebeslut göra en prognos av om det vid en ny sammankomst av samma slag befaras förekomma lagstridigt handlande, oordning, fara för de närvarande eller störning av trafiken (2 kap. 25 § andra stycket ordningslagen).

Propositionen

I propositionen lämnar regeringen förslag till ändringar i ordningslagen och polislagen. Regeringens förslag och bedömningar innebär i huvudsak följande.

Säkerheten vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar behöver stärkas

I ett demokratiskt samhälle är det viktigt att människor kan samlas och utöva sina rättigheter i en miljö där de känner sig trygga. Ordningens bestämmelser om allmänna sammankomster och offentliga tillställningar syftar till att uppnå detta genom att förebygga brott, allvarliga ordningsstörningar, olyckor och hinder i trafiken.

Enligt regeringen finns ett ökat behov av att stärka säkerheten vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar. Samhället har genomgått stora förändringar sedan ordningslagen tillkom. Detta gäller inte minst den digitala utvecklingen. I dag är det enkelt att snabbt mobilisera ett stort antal människor på en offentlig plats. Det ställer höga krav på hur ordning och säkerhet kan upprätthållas. Dessutom är den nuvarande regleringen i delar otidlig, bristfällig ur säkerhetssynpunkt, inte anpassad till de förhållanden som råder i dag och behöver därför tydliggöras och anpassas.

Tydligare befogenheter för Polismyndigheten att ändra tid eller plats för en allmän sammankomst

Regeringen föreslår att det införs en uttrycklig möjlighet för Polismyndigheten att besluta om en annan tid eller plats för en allmän sammankomst än vad som har angetts i ansökan om tillstånd (2 kap. 10 § andra stycket ordningslagen), om det är tillräckligt i stället för att vägra tillstånd. Det innebär att Polismyndigheten först ska pröva det lindrigare alternativet om ändrad tid och plats innan det mer ingripande alternativet att helt vägra sammankomsten ska övervägas. En sådan flexibilitet för Polismyndigheten att i vissa situationer kunna ändra tiden eller platsen för en sammankomst gör det möjligt att undvika konflikter, säkerhetsrisker och trafikstörningar samtidigt som mötesfriheten och demonstrationsfriheten fortfarande kan utövas. Ett behov av att ändra tiden eller platsen kan t.ex. grunda sig i att det på den sökta platsen eller tidpunkten har bedömts finnas risk för våldsamma sammandrabbningar med motdemonstranter. Ett sådant beslut ska alltid förledas av en proportionalitetsbedömning och när en annan tid eller plats ska bestämmas för en sammankomst behöver Polismyndigheten ta hänsyn till hur central den nya tiden och platsen är för förverkligandet av syftet med sammankomsten. Polismyndigheten bör under ärendet föra en dialog och ta in synpunkter från arrangören om den tid eller plats som myndigheten överväger att ändra till.

Regeringen föreslår också att det på motsvarande sätt ska vara möjligt att i stället för att helt förbjuda en ny allmän sammankomst genom ett förnyandeförbud (2 kap. 25 § andra stycket ordningslagen) först överväga om det är tillräckligt att förbjuda sammankomsten på en viss tid eller plats.

Enligt nuvarande ordning ska en ansökan om tillstånd att anordna en allmän sammankomst eller offentlig tillställning och en anmälan om en sådan sammankomst eller tillställning innehålla bl.a. uppgifter om tiden för sammankomsten eller tillställningen (2 kap. 7 § ordningslagen). Regeringen föreslår att bestämmelsen i 2 kap. 7 § ordningslagen ska kompletteras med ett krav om att anordnaren i ansökan eller anmälan även ska uppge den plats där han eller hon vill hålla sammankomsten eller tillställningen. Avsikten är att tydliggöra att såväl tiden som platsen utgör en del av ansökan och därmed en del av prövningen av om sammankomsten eller tillställningen ska tillåtas.

Vidare föreslås Polismyndigheten få rätt att ställa in eller upplösa en allmän sammankomst som hålls i strid med ett beslut om ändrad respektive förbjuden tid eller plats (2 kap. 22 § ordningslagen).

En ny grund för att ställa in vid fara för liv eller hälsa

I dag har Polismyndigheten under vissa förutsättningar rätt att upplösa en pågående allmän sammankomst eller offentlig tillställning. Däremot är det i dag enbart möjligt att ställa in en allmän sammankomst på s.k. formella grunder och inte för att den väntas medföra svårare oordning eller fara för de närvarande (jfr 2 kap. 22 och 23 §§ ordningslagen samt Högsta förvaltningsdomstolens avgörande HFD 2023 ref. 50). Det innebär att Polismyndigheten i

dag tvingas vänta in sammankomstens påbörjande, trots att myndigheten i princip vet att sammankomsten kommer att behöva upplösas så fort den påbörjas. Det kan t.ex. vara fråga om ett trovärdigt bombhot. Det kan också ha samlats motdemonstranter i sådant antal och med sådan sinnesstämning att polisen vet att den inte kommer att kunna hantera situationen. Att polisen i sådana situationer ska behöva avvakta sammankomstens påbörjande skapar onödiga och oförsvarliga risker för deltagarna, allmänheten och polismännen.

Mot bakgrund av detta föreslår regeringen att Polismyndigheten ska kunna ställa in eller meddela villkor för en allmän sammankomst eller offentlig tillställning, om det är nödvändigt med hänsyn till säkerheten för människors liv eller hälsa (2 kap. 22 a § ordningslagen). En sådan möjlighet kommer stärka säkerheten vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar. Utifrån ett demokratiskt synsätt är det också viktigt att den som deltar i eller uppehåller sig i närheten av en allmän sammankomst eller offentlig tillställning kan känna sig trygg i att det är säkert att befinna sig på platsen.

Enligt nuvarande ordning får en allmän sammankomst eller offentlig tillställning upplösas endast om mindre ingripande åtgärder är otillräckliga för att hindra fortsatt lagstridigt handlande, m.m. (2 kap. 24 § ordningslagen). Regeringen föreslår att det även ska gälla för allmänna sammankomster och offentliga tillställningar som ställs in. Vid konstaterad fara för människors liv eller hälsa ska Polismyndigheten därmed överväga mindre ingripande åtgärder än att ställa in sammankomsten eller tillställningen. Det kan t.ex. vara att föra en diskussion med ledningen för sammankomsten för att försöka komma överens om en ny tid eller plats. Om faran inte kan neutraliseras finns det förutsättningar att ställa in sammankomsten eller tillställningen.

Om Polismyndigheten har beslutat att ställa in eller upplösa en allmän sammankomst eller offentlig tillställning med hänsyn till säkerheten för människors liv eller hälsa, ska en polisman få avvisa eller avlägsna deltagare och åskådare om det behövs för att syftet med beslutet ska uppnås (13 b § polislagen).

Utvidgat straffansvar

I 2 kap. 29 § ordningslagen listas en rad överträdelser som är kriminaliserade med böter eller fängelse i högst sex månader i straffskalan. Regeringen föreslår att regleringen ska utvidgas på så sätt att det även ska vara straffbart att i egen-skap av anordnare:

- hålla en allmän sammankomst eller offentlig tillställning som det har vägrats tillstånd för
- hålla en allmän sammankomst i strid med ett beslut om ändrad tid eller plats
- hålla en allmän sammankomst i strid med ett förnyandeförbud att hålla en sammankomst på en viss tid eller plats

- anordna eller fortsätta en allmän sammankomst eller offentlig tillställning trots att denna ställts in med hänsyn till säkerheten för människors liv eller hälsa.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2026. Enligt regeringen behövs det inte några särskilda övergångsbestämmelser.

Motionen

Lorena Delgado Varas och Daniel Riazat (båda -) föreslår i motion 2025/26:3941 att riksdagen ska avslå propositionen i dess helhet (yrkande 1). De föreslår även ett tillkännagivande om att regeringen bör återkomma med förslag som stärker det faktiska skyddet för demonstranter och som åtgärdar den strukturella diskrimineringen inom polismakten (yrkande 2).

Utskottets ställningstagande

I Sverige är var och en gentemot det allmänna tillförsäkrad mötesfrihet och demonstrationsfrihet. En begränsning i dessa friheter får inte gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som föranlett den och inte heller sträcka sig så långt att den utgör ett hot mot den fria åsiktsbildningen. En begränsning får inte heller göras enbart på grund av politisk, religiös, kulturell eller annan sådan åskådning.

Regeringen föreslår bl.a. att det införs en uttrycklig möjlighet för Polismyndigheten att kunna besluta om en annan tid eller plats för en allmän sammankomst än vad som har angetts i ansökan om tillstånd och att detta lindrigare alternativ ska prövas innan alternativet att helt vägra sammankomsten övervägs. Som framgår ovan behöver Polismyndigheten ta hänsyn till hur central den nya tiden och platsen är för förverkligandet av syftet med sammankomsten. Polismyndigheten bör under ärendet föra en dialog och ta in synpunkter från arrangören om den tid eller plats som myndigheten överväger att ändra till. Utskottet konstaterar i likhet med regeringen att ett beslut om ändrad tid eller plats i många fall kan eliminera eller minska riskerna för befarade ordningsstörningar, vilket gör det möjligt att genomföra allmänna sammankomster som annars inte hade kunnat tillåtas.

Regeringen föreslår även att det ska bli möjligt för polisen att ställa in eller meddela villkor för en allmän sammankomst eller offentlig tillställning, om det är nödvändigt med hänsyn till säkerheten för människors liv eller hälsa. Som framgår ovan tvingas polisen i dag vänta tills sammankomsten har påbörjats innan den kan ställas in. Det innebär en risk för både deltagare och allmänheten. Det kan t.ex. vara fråga om ett trovärdigt bombhot som inte går att på kort varsel avvärja med polisiära skyddsåtgärder. Enligt regeringen finns det goda skäl för att polisen i sådana situationer ska kunna ställa in en allmän sammankomst eller offentlig tillställning. Utskottet instämmer i regeringens

bedömning och noterar att den föreslagna ordningen i allt väsentligt innebär en återgång till det rättsläge som ansågs gälla innan Högsta förvaltningsdomstolens avgörande HFD 2023 ref. 50.

Utskottet instämmer vidare i regeringens bedömning att det vid en konstaterad fara för människors liv eller hälsa först bör övervägas mindre ingripande åtgärder än att ställa in sammankomsten eller tillställningen. Först om faran inte kan neutraliseras eller avhjälpas med villkor för sammankomsten finns det enligt regeringens förslag förutsättningar att ställa in sammankomsten eller tillställningen.

Sammanfattningsvis delar utskottet regeringens bedömning av behovet av att stärka säkerheten vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar och anser att lagstiftningen har fått en ändamålsenlig utformning. Utskottet anser därför att riksdagen bör anta regeringens lagförslag av de skäl som anförs i propositionen och avslå motion 2025/26:3941 (-) yrkande 1. Därmed finns det inte heller skäl att rikta ett sådant tillkännagivande om ett stärkt faktiskt skydd för demonstranter som begärs i samma motion yrkande 2. Motionsyrkandet avstyrks därför.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2025/26:133 Stärkt säkerhet vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i polislagen (1984:387).
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i ordningslagen (1993:1617).

Följdmotionen

2025/26:3941 av Lorena Delgado Varas och Daniel Riazat (båda -):

1. Riksdagen avslår proposition 2025/26:133 Stärkt säkerhet vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag som stärker det faktiska skyddet för demonstranter och som åtgärdar den strukturella diskrimineringen inom polismakten och tillkännager detta för regeringen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i polislagen
(1984:387)

Härigenom föreskrivs att 13 b § polislagen (1984:387) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 b §¹

Har Polismyndigheten med stöd av 2 kap. 22 eller 23 § ordningslagen (1993:1617) beslutat att ställa in eller upplösa en allmän sammankomst eller *en* offentlig tillställning, får en polisman avvisa eller avlägsna deltagare och åskådare, om det behövs för att syftet med beslutet ska uppnås.

Om Polismyndigheten med stöd av 2 kap. 22, 22 *a* eller 23 § ordningslagen (1993:1617) *har* beslutat att ställa in eller upplösa en allmän sammankomst eller offentlig tillställning, får en polisman avvisa eller avlägsna deltagare och åskådare, om det behövs för att syftet med beslutet ska uppnås.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2026.

¹ Senaste lydelse 2014:588.

2 Förslag till lag om ändring i ordningslagen (1993:1617)

Härigenom föreskrivs i fråga om ordningslagen (1993:1617)

dels att 2 kap. 7, 10, 16, 22, 24, 25 och 29 §§ och rubriken närmast före 2 kap. 22 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 kap. 22 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

7 §¹

En ansökan om tillstånd att anordna *och en anmälan om* en allmän sammankomst eller offentlig tillställning ska innehålla uppgifter om anordnaren, tiden för sammankomsten eller tillställningen, dennas art och huvudsakliga utformning samt de åtgärder i fråga om ordning och säkerhet som anordnaren avser att vidta.

En ansökan om tillstånd att anordna en allmän sammankomst eller offentlig tillställning *och en anmälan om en sådan sammankomst eller tillställning* ska innehålla uppgifter om anordnaren, tiden *och platsen* för sammankomsten eller tillställningen, dennas art och huvudsakliga utformning samt de åtgärder i fråga om ordning och säkerhet som anordnaren avser att vidta.

10 §

Tillstånd till en allmän sammankomst får vägras endast om det är nödvändigt med hänsyn till ordningen eller säkerheten vid sammankomsten eller, som en direkt följd av den, i dess omedelbara omgivning, eller med hänsyn till trafiken eller för att motverka epidemi.

Om det är tillräckligt ska Polismyndigheten i stället för att vägra en allmän sammankomst besluta om en annan tid eller plats för sammankomsten än den som angetts i ansökan.

Tillstånd till en allmän sammankomst eller offentlig tillställning *skall* vägras, om sammankomsten eller tillställningen är avsedd att hållas i ett samlingstält som inte är godkänt eller inte får användas enligt vad som sägs i 12 § eller i ett annat tält som inte erbjuder betryggande säkerhet mot brand och andra olycksfall.

Tillstånd till en allmän sammankomst eller offentlig tillställning *ska* vägras, om sammankomsten eller tillställningen är avsedd att hållas i ett samlingstält som inte är godkänt eller inte får användas enligt vad som sägs i 12 § eller i ett annat tält som inte erbjuder betryggande säkerhet mot brand och andra olycksfall.

¹ Senaste lydelse 2021:6.

16 §²

Den som anordnar en allmän sammankomst eller offentlig tillställning ska svara för att det råder god ordning vid sammankomsten eller tillställningen.

Polismyndigheten får meddela de villkor som behövs för att upprätthålla ordning och säkerhet vid sammankomsten eller tillställningen. Villkoren får innefatta skyldighet för anordnaren att anlita personal. Skyldighet för anordnaren att anlita ordningsvakter enligt lagen (2023:421) om ordningsvakter får åläggas endast i fråga om konserter och offentliga tillställningar. Villkoren får inte medföra att anordnaren belastas med onödiga kostnader eller att möjligheten att hålla sammankomsten eller tillställningen onödigtvis försvåras på något annat sätt.

I lagen (2023:421) om ordningsvakter finns bestämmelser om krav på tillstånd i vissa fall för att använda ordningsvakter.

Polismyndigheten får meddela de villkor som behövs för att upprätthålla ordning och säkerhet vid sammankomsten eller tillställningen *eller med hänsyn till trafiken*. Villkoren får innefatta skyldighet för anordnaren att anlita personal. Skyldighet för anordnaren att anlita ordningsvakter enligt lagen (2023:421) om ordningsvakter får åläggas endast i fråga om konserter och offentliga tillställningar. Villkoren får inte medföra att anordnaren belastas med onödiga kostnader eller att möjligheten att hålla sammankomsten eller tillställningen onödigtvis försvåras på något annat sätt.

I lagen om ordningsvakter finns bestämmelser om krav på tillstånd i vissa fall för att använda ordningsvakter.

Polismyndighetens rätt att inställa och upplösa allmänna sammankomster och offentliga tillställningar

Polismyndighetens rätt att ställa in och upplösa allmänna sammankomster och offentliga tillställningar

22 §

Polismyndigheten får *inställa* eller upplösa en allmän sammankomst eller offentlig tillställning som hålls i strid med ett beslut som innebär avslag på en ansökan enligt 6 § *eller i strid med* en föreskrift enligt 15 § eller ett förbud enligt 25 §.

Polismyndigheten får *ställa in* eller upplösa en allmän sammankomst eller offentlig tillställning som hålls i strid med

1. ett beslut som innebär avslag på en *sådan* ansökan som avses i 6 §,

2. ett beslut enligt 10 § *andra stycket*,

3. en föreskrift enligt 15 §, eller

4. ett förbud enligt 25 §.

² Senaste lydelse 2023:426.

22 a §

Polismyndigheten får utöver vad som sägs i 22 § ställa in en allmän sammankomst eller offentlig tillställning eller meddela villkor enligt 16 § andra stycket om det är nödvändigt med hänsyn till säkerheten för människors liv eller hälsa.

24 §

En allmän sammankomst eller offentlig tillställning får upplösas enligt 22 eller 23 § endast om mindre ingripande åtgärder har visat sig vara otillräckliga för att hindra *fortsatt* lagstridigt handlande, *återställa ordningen*, skydda de närvarande eller begränsa störningen av trafiken.

En allmän sammankomst eller offentlig tillställning får *ställas in* eller upplösas enligt 22 §, *ställas in enligt 22 a §* eller *upplösas enligt 23 §* endast om mindre ingripande åtgärder *bedöms* eller har visat sig vara otillräckliga för att hindra lagstridigt handlande *eller oordning*, skydda de närvarande eller begränsa störningen av trafiken.

25 §

Polismyndigheten får förbjuda att det hålls

1. en allmän sammankomst, om det vid en tidigare sammankomst av samma slag uppkommit svårare oordning vid själva sammankomsten eller, som en direkt följd av den, i dess omedelbara omgivning eller om sammankomsten visat sig ha medfört avsevärd fara för de närvarande eller allvarlig störning av trafiken,

2. en offentlig tillställning, om det vid en tidigare tillställning av samma slag har förekommit något som stred mot lag eller den har medfört oordning, fara för de närvarande eller allvarlig störning av trafiken, eller

3. en allmän sammankomst för att framföra konstnärligt verk eller en offentlig tillställning, om det vid en tidigare sammankomst eller tillställning av samma slag genom ljud eller på något annat sätt har uppkommit allvarlig störning av ordningen i sammankomstens eller tillställningens omedelbara omgivning och den sammankomsten eller tillställningen inte ägt rum i enlighet med meddelat tillstånd.

Om det är tillräckligt får Polismyndigheten i stället för att förbjuda en allmän sammankomst enligt första stycket förbjuda att sammankomsten hålls på en viss tid eller plats.

Förbud enligt första stycket att *hålla en sammankomst eller tillställning* får meddelas endast om det kan befaras förekomma lagstridigt handlande, oordning, fara för de närvarande eller störning av trafiken och mindre ingripande

Ett förbud enligt första eller andra stycket får meddelas endast om det kan befaras förekomma lagstridigt handlande, oordning, fara för de närvarande eller störning av trafiken och mindre ingripande åtgärder *för att förebygga detta* inte är tillräckliga.

åtgärder till förebyggande härav inte är tillräckliga.

29 §³

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. i egenskap av anordnare bryter mot kravet på tillstånd eller anmälan i 4 eller 5 § eller mot ett villkor eller ett förbud som har meddelats enligt 4 § andra stycket, 5 § fjärde stycket, 15 §, 16 § andra stycket eller 25 §,

1. i egenskap av anordnare
a) bryter mot kravet på tillstånd eller anmälan i 4 eller 5 §,

b) håller en allmän sammankomst i strid med ett beslut enligt 10 § eller en offentlig tillställning trots att tillstånd vägrats, eller

c) bryter mot ett villkor eller ett förbud som har meddelats enligt 4 § andra stycket, 5 § fjärde stycket, 15 §, 16 § andra stycket eller 25 §,

2. lämnar oriktig uppgift om något förhållande som han eller hon enligt tillämpliga föreskrifter är skyldig att upplysa om i en ansökan eller en anmälan eller om sådana omständigheter som Polismyndigheten kan begära uppgift om med stöd av 9 § första stycket,

3. anordnar en allmän sammankomst eller offentlig tillställning i ett tält som saknar föreskrivet godkännande eller bryter mot ett användningsförbud eller mot ett villkor som har meddelats för användandet,

4. anordnar en allmän sammankomst eller offentlig tillställning och då tillåter användning av en tivolianordning som saknar föreskrivet godkännande eller bryter mot ett användningsförbud eller mot ett villkor som har meddelats för användandet,

5. anordnar en offentlig tillställning i strid med 14 §,

6. anordnar en allmän sammankomst eller offentlig tillställning utan tillstånd enligt 19 eller 20 § i fall då sådant tillstånd behövs, eller

7. anordnar eller fortsätter en allmän sammankomst eller offentlig tillställning trots att sammankomsten eller tillställningen har inställts eller upplösts enligt 22 eller 23 §.

7. anordnar eller fortsätter en allmän sammankomst eller offentlig tillställning trots att sammankomsten eller tillställningen har ställts in eller upplösts enligt 22, 22 a eller 23 §.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot förbudet i 18 § första stycket mot intag eller förvaring av alkoholdrycker eller alkoholdrycksliknande preparat döms till penningböter, om inte gärningen är belagd med straff i någon annan författning.

Har flera medverkat till en gärning som avses i första stycket ska 23 kap. 4 och 5 §§ brottsbalken tillämpas.

Om flera har medverkat till en gärning som avses i första stycket ska 23 kap. 4 och 5 §§ brottsbalken tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2026.

³ Senaste lydelse 2019:350.